

«No havia vist mai res com el que ha fet Abderrahim Bouchikh»

" Ara vull preparar-li quatre o cinc combats amateurs més, contra rivals forts i bons, i després passar ja al professionalisme i entrar en alguna de les grans companyies de kick-boxing"

Jo soc de Sant Feliu de Guíxols i treballo aquí en seguretat. Em van oferir continuar fent classes per aquí i vam muntar el Club Boxa Figueres. Ara han vingut els nens, en una estona vindran els grans... En un any hem fet força coses i ja tenim alguns campions de Catalunya. I això de repescar Abderrahim Bouchikh pel kick-boxing? Ell estava parat des de feia deu anys i entrenàvem peses junts. Li vaig dir que obria un club al Pavelló de Figueres i li vaig proposar de venir amb nosaltres. Li va costar una mica, no en tenia gaires ganes, però al final va venir a entrenar i es va enganxar. Té molt potencial, vam anar pujant a poc a poc i fins avui. Li va gestionar vostè la disputa del Mundial. Jo vaig començar a buscar-li combats per tornar a competir. Després, em van demanar des de la selecció espanyola que si tenia algú bo de veritat per portar al Mundial; els feia falta justament algú del seu pes. Ell és molt decidit, li vaig comentar i hi vam anar sense expectatives, no sabíem el que podíem trobar-nos. No s'esperaven aquest èxit. Ni ens ho creiem. Fa trenta anys que estic en aquest esport i no havia vist mai res com el que ha fet. Anar a un altre país amb totes les seleccions que hi havia, lluitar, guanyar i fer-ho per KO a la final... Era exagerat, mai havia vist un esdeveniment així, amb cinquanta o seixanta persones a cada equip. Va ser molt bonic, una experiència magnífica. Guanyar la final per KO, déu-n'hi-do. Sí, els dos primers combats de kick-boxing els va guanyar als punts i a la final tots dos lluitadors van arribar molt cansats. I el va noquejar en el primer assalt amb una puntada de peu al cap. A la categoria de K1 també va guanyar per KO contra un lluitador polonès; tots dos també estaven molt tocats pels combats anteriors. Va ser una cosa de pel·lícula. Ell em comentava que, pel fet de ser esquerrà, sorprèn molt els seus adversaris. Sí, els ho posa molt difícil. A més, és bo en cops llargs, perquè la majoria dels rivals del seu pes són més baixos que ell. Té una molt bona esquerra. També té una bona cama de suport i això l'ajuda molt. A mesura que anava estant més cansat li vaig dir que utilitzés tota l'estona alguns cops molt concrets com el ganxo i el high kick i va funcionar. Com veu el seu futur? El veu a prop de passar al professionalisme? Ell té pressa en tot i jo el freno. Ara vull preparar-li quatre o cinc combats amateurs més, contra rivals forts i bons, i després passar ja al professionalisme i entrar en alguna de les grans companyies de kick-boxing. Què implicarà aquest canvi? Vas sense cap protecció, només amb guants. Són moltes més hores d'entrenament i aquest entrenament és diferent. Ja no pots fer tants combats com en amateur perquè, normalment, se'n surt molt tocat. Els combats ja no són de tres assalts, sinó de més, i els assalts passen de ser de dos minuts a ser de tres. Hi ha molt més ritme, és una altra història. I com porta la tasca que m'explica de «frenar-lo»? La veritat és que li costa, però em fa cas. Li dic que es calmi, que pas a pas i que anem bé. Ara tindrem un combat a Girona i, després, a Venècia. Més tard en farem un parell més per aquí i compto que cap a mitjans de l'any vinent ja farem el pas a pro. Volem aconseguir que faci el que ha fet ara, però en grans companyies com GLORY, on hi ha els millors. Al pas que va, crec que ho farà.